

Statsrevisions Side, som findes i Betænkningens pag. 186, 192, 199, 200, 202, 203, 204, 208 og 213, og som ere en stadig Gentagelse af, at Statsrevisionen eller en enkelt Statsrevisor af Justitsministeriet om forskellige Punkter, i alt tror jeg 15, havde begæret Oplysninger, som man, uagtet Skrivelsen var afgaaet den 18de Maj, endnu ikke den 24de September, da Statsrevisionens Arbejder afsluttedes, havde modtaget. Det er imidlertid ikke saa slemt, som det kunde se ud til, thi saaledes som det er oplyst under Forhandlingerne i det andet Ting, er det ikke 15 Skrivelser, som ere afgaaede fra Statsrevisionen, men det er 1 Skrivelse, som indeholdt Begæring om Oplysninger paa 15 forskellige Punkter, og Statsrevisionen havde ikke, som man ellers under saadanne Forhold vist gør rettest i, anmodet Ministeriet om at lade disse Oplysninger fremkomme efterhaanden, som Ministeriet saa sig i Stand dertil. Under disse Forhold har Ministeriet antaget, at Statsrevisionen maatte ønske at modtage alle disse Oplysninger paa en Gang, altsaa i et Svar i 1 Skrivelse, ligesom man havde spurgt i 1 Skrivelse. Der var imidlertid en enkelt Oplysning, som det tog noget længere Tid at skaffe til Veje — det var angaaende en færøisk Sag — saaledes at medens de 14 af Posterne havde kunnet besvares i rette Tid og inden den 24de September, kunde det derimod med denne ene ikke ske før den 25de September, altsaa Dagen efter, at Statsrevisionen havde givet sit Arbejde i Trykken. Den hele Sag er altsaa i sig selv let forklarlig, og Flertallet og mig forekommer det rigtignok, at man havde kunnet undgaa alle disse Bemærkninger ved at gøre, som man dog vel sædvanlig gør i saadanne Forhold, at man, naar Tiden nærmer sig for Afgivelsen af Betænkningen, erinder det vedkommende Ministerium om Svar paa den og den Skrivelse. Under det andet Tings Forhandlinger blev det oplyst, at Statsrevisionen saa inden den 24de September kunde have faaet Svar paa de 14 Spørgsmaal. Det har man imidlertid ikke gjort, og først Dagen efter modtog Statsrevisionen de ny Oplysninger. Jeg vilde nu finde det naturligt, at den ærede Statsrevision, der er valgt for Regnskabet 1895—96 og ikke for noget andet, saa havde afgivet en Kontinuationsbetænkning angaaende disse Spørgsmaal. I Stedet derfor indstiller den, at de ny Oplysninger skulle gives til den for det næste Aar, 1896—97, valgte Statsrevision, der saa skulde afgive Betænkning derover, og det

har det andet Ting vedtaget. Det forekommer nu Udvalget en egen Foranstaltning saaledes at lægge noget, der utvivlsomt henhører til den valgte Statsrevisions Arbejde, over paa en kommende Statsrevision. Man kan jo nemlig ikke *forudsætte*, at det er de samme Medlemmer, der udgøre den kommende Statsrevision for 1896—97, som dem, der udgjorde Statsrevisionen for 1895—96, og hvis det blev andre, vilde det være forbundet med større Vanskelighed at afgøre, om disse Oplysninger virkelig indeholdt noget, som det er værd at opholde sig ved. Det er dog mindre principrigtigt, at man overdrager en Statsrevision for et helt andet Aar at befatte sig med en Del af Regnskabet for et svundet Aar. Det stemmer hverken med Grundloven eller med de Bestemmelser, der gælde for Statsrevisionen, der kun er valgt for 1 Aar og kun har med dette Aars Regnskab at gøre. Imidlertid har nu denne Vedtagelse fundet Sted i det andet Ting, og Udvalget ser derfor ikke rettere, end at man under de forhaandenværende Omstændigheder nødvendigvis maa følge det der vedtagne. Thi vedtage vi noget andet, sker der jo intet. Men det havde, som sagt, forekommet os naturligere, at den ærede Statsrevision, der Dagen efter, at den havde afgivet sit Arbejde til Trykken, modtog disse Oplysninger, havde afgivet en Kontinuationsbetænkning, hvilket ikke kunde have voldet stor Ulejlighed.

I Betænkningen Side 212 og 213 er der gjort nogle Bemærkninger om nogle Overskridelser for Sindssygeanstaltnernes Vedkommende. Ved Vordingborg Anstalten var der til „uforudsete Udgifter“ kun budgetteret 700 Kr., men brugt 2,518 Kr., og til Viborg Anstalten var der til samme Udgifter budgetteret 400 Kr., men brugt 1,046 Kr. Man mener, at disse mindre Summer, der supplere andre specielle Bevillinger, dog inden Finansaarets Slutning nærmere kunde være beregnede, og at Ministeriet derfor burde have søgt yderligere Hjemmel paa Tillægsbevillingsloven. — Paa Side 218 findes der en Bemærkning angaaende „andre Udgifter“ i Anledning af Medicinalvæsenet, hvor der paa en Bevilling af 6,000 Kr. findes en Overskridelse af 1,834 Kr. 03 Øre. En stor Del af disse Udgifter ere ikke tilstrækkelig specificerede, og man ønsker, at det skal ske i Fremtiden. Der kunde ogsaa meget vel have været søgt Tillægsbevilling for det overskridende Beløb. — Paa Side 257 findes der en Bemærkning angaaende Gratifikationer og Rejseunderstøttelser til